

Când vântul șuieră-n ogradă...

Emilia Plugaru

Când vântul șuieră-n ogradă,
Când ploaia în urechi îmi sună,
Când nu mai pot de dorul tău,
Când ceru-i văduvit de lună,

Mulțimi de umbre-ncolăcite,
Ca niște șerpi se tot strecoară
Din felinarul de pe stradă,
Pătrund, târându-se-n cămară.

Mi-e teamă de aceste umbre.
Aprind lumina și te strig,
Dar nu te mai găsesc alături
Și-mi este trist, și-mi este frig...